

Factbox: Ce înseamnă numele Sfântului Dimitrie

Dumitru și Dumitra fac parte din categoria celor mai vechi și frecvente prenume românești și își au originea în termenul de origine grecească *Demetrios*, la feminin *Demetria*.

Din punct de vedere istoric, numele își are izvorul în cultul zeiței *Demetra*, care a fost tradus prin „pământul-mamă”.

Popularitatea numelui *Demetrios*, foarte răspândit în Grecia Antică, rezidă în faptul că martirii de la începutul creștinismului, dar și în secolele următoare, au purtat acest nume.

Sf. M. Mc. Dimitrie, Izvorătorul de Mir, Sf. Mc. Dimitrie, diaconul din Sirmium, Sf. Mc. Dimitrie care face parte din cei 10 Sf. Mc. care au mărturisit pentru icoana lui Hristos, Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureștilor sunt doar câțiva dintre sfinții care au contribuit la creșterea notorietății acestui nume.

***Dumitru* în limba română**

Acest nume este foarte vechi în limba română, iar variantele vechi populare menționează de sărbătoarea sfântului Sâmedru, Sămedru, Simidriu, Sămetru, similar cu procesul întâlnit în sărbătoarea Sf. Ioan, Sân-Ioan, Sân-Ian, Sânzean etc.

Forma *Dumitru* a fost atestată în Țara Românească la 1387. După aproape un secol, în 1469, este atestată forma diminutivală *Dima*, care ulterior a devenit nume de familie.

Varianta Dimitrie nu este atestată în această formă în limba veche, ci în formele paralele cu Dumitru, Dimitru, Dimitra, Dimitran, Dimitrana, Dimitrescu, Dimitriu, Dumetru, Dumetraș, Demetru, Demetrescu. De la forma veche Dumitru, Dumitra, Dumitran, Mitran, Mitrană, Mitrana, Mitana, Dumitraș, Dumitrașco, Dumitrașcul, Dumitrașin.

La acestea se adaugă o mulțime de forme diminutive numeroase: Mitrea, Mitra, Mitu, Mitul, Mita, Mită, Miti, Mitac, Mitacu, Mitache, Tache, Mitachi, Tachi, Mitea, Mitescu, Mitică, Tică, Ticu, Mitoi, Mituș, Dumitrache, Dumitraș, Dumitrei, Dumitrică, Mitrică, Dumitriță, Mitriță, Dumitruș, Dumitruclu, Trucu, Trucă, Tucă; Sanctus Demetrius: Sămetru, Sămedreu, Sămedru, Simiedriu, Sămedrea, Sumedru, Sumedrea, Simedru, Simedriu, Simedrea, Medru, Medra, Medru, Medrea; la arom. Mitri, Mitruș, Mitu, Mitea etc.

*Informații preluate din volumul semnat de Aurelia Bălan-Mihailovici: „Dicționar onomastic creștin”, Editura Minerva, București, 2003, pp. 153-158.